ט: כל הזבחים פרק ראשון זבחים

חד לעיברה שנתו וזמנו. ר"ה שנתו בלא זמנו ואע"פ שכשעה שהקדישו לא היה לאור לפסח דכשיגיע זמנו תעבור שנתו לאפי' מפרים נקיבה לפסחו אי זכר כן שתי שנים תורת שלמים עליו כדתניא נמי שהיה טמא (פסחים דף ט:) ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים: **איתיביה** רב משרשיא לרבא בו'. תימה מאי קושיא הא רבא הוא דמפרש טעמא דר"ש ברים מנחות (דף ג:) מזאת תורת ואומר ר"מ דהכא גרסי' רבה ורבה לטעמיה דמשני התם כאן בשיעור קודם כאן בשיעור בעלים ועוד י"ל דאפי' גרסינן רבא רוצה לישב דברי רב לגולבו דאמולה' דהתם ולפי' ר"מ קשה דגרלה דרב משרשיא תלמידו של רבא היה ולא של רבה ועוד י"ל שרוצה רבא לישב דברי רב משמיה דמנוג אפי' כרבנן דפליגי עליה דר"ש דלית להו זאת תורת ורב משרשיא כשהקשה לו מר"ש היה יכול להקשות ממתני' דמנחות אלא ניחא ליה למיפרך מברייתא דהתם ולפי' לר"ש דמכשיר לא מזאת תורת מכשיר וכן משמע מפי' הקונטרס ואע"ג דבפ' דם חטאת (לקמן דף לב.) דרשינן תורה אחת לכל החטאות ולישא מאן דפליג הייט במידי דכתיבא בהדיא בחטאת גופה דרשינן ליה לר"ע כגון הני [1] דפרק דם חטאת [2] אבל שיעור קודם לא כתב בחטאת [3] וברים אחרים מקומן (לקמן דף מח.) דדרים תורה אחת לכל האשמות וקאמר הניחא למאן דאית ליה תורת אלא למאן דלית ליה תורת הייט לר"ש ולרבנן ברים מנחות (דף ג:) לרבא: **לשם חטאת** נזיר לשם **חטאת מצורע**. לעיל (דף ז.) איכא שמעתא אחריתי דרב [4] דמתלק בין שוחט (לשם חטאת) לשוחט לשם עולה ושם פירשתי תרתי דרבא למה לי: **ושחט** אותה לחטאת. לעיל בפירקין (דף ה.) דרשינן ליה למילתא אחריתי ושמא הכא דרש מדלא כתיב ושחט לחטאת אותה: **על מי שמחוייב חטאת דטומאת מקדש וקדשיו מהו.** מיהו [5] גרע ממי שאינו מחוייב כלום: **מחשבין** מעבודה לעבודה. דלאמר כגון משחיטה לזריקה (כמו שיעור בעלים) אבל משחיטה לקבלה לא הא מפיגול יליף לה וק"ו דרב אשי דיליף משיעור בעלים לא [6] הוי אלא משחיטה לזריקה כמו שיעור בעלים

[1] **חד לעיברה** [א] זמנו ועיברה שנתו וחד לעיברה זמנו ולא שנתו וחד ללא עיברה לא זמנו ולא שנתו וצריכי דאי כתב רחמנא חד הוה אמינא [ב] היכא דעיברה שנתו וזמנו דאידחי מפסח לגמרי אבל עיברה זמנו ולא שנתו דחזי לפסח שני אימא לא ואי כתב רחמנא הני תרתי משום דאידחי להו ממילתייהו אבל היכא דלא עבר לא זמנו ולא שנתו דחזי לפסח אימא לא צריכי: אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה לשום חטאת נחשון כשירה דאמר קרא [ג] זאת תורת החטאת [ד] תורה אחת לכל החטאות יתיב רבא וקאמר לה להא שמעתא איתיביה רב משרשיא לרבא רבי שמעון אומר [ה] כל המנחות שנקמצו שלא לשמן כשירות ועלו לבעלים לשום חובה לפי שאין המנחות דומות לזבחים שהקומץ מחבת לשם מרחשת מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת חריבה לשם בלולה מעשיה מוכיחין שהיא חריבה אבל בזבחים אינו כן שחיטה אחת לכולן קבלה אחת לכולן זריקה אחת לכולן טעמא דמעשיה מוכיחין הא אין מעשיה מוכיחין לא אמאי לימא [ו] זאת תורת המנחה [ז] תורה אחת לכל המנחות אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה על מנת שיתכפר בה נחשון כשירה [ח] אין כפרה למתים ולימא מת בעלמא הא קמ"ל טעמא דמת הא דחי [ט] דומיא דנחשון פסולה ומאי ניהו חטאת נזיר וחטאת מצורע הני [י] עולות נינהו אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה על שמחוייב [יא] חטאת בנחשון [יב] כשירה חטאת נחשון עולה היא [יג] איכא [יד] דאמר אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה [טו] לשם חטאת נחשון פסולה חטאת נחשון עולה [יז] היא ולימא חטאת נזיר וחטאת מצורע עיקר חטאת נקט [יח] אמר רב [יט] חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם לשם חטאת עבודת כוכבים כשירה לשם חטאת נזיר לשם חטאת מצורע פסולה הני עולות נינהו בעי רבא חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דטומאת מקדש וקדשיו מהו מי אמרינן כרת כמותה או דילמא אין קבוע כמותה [כ] [יא] רב אחא בריה דרבא מתני [כא] כולהו לפסולא מ"ט [כב] ושחט אותה לחטאת לשם אותה חטאת א"ל רב אשי לרב אחא בריה דרבא [בעיא דרבא] היכי מתניתו לה אמר ליה אנן בשינוי בעלים מתנינן לה [והכי [כג] מתנינן לה] אמר רבא [כד] חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דם וחטאת עבודת כוכבים פסולה על מי שמחוייב חטאת נזיר וחטאת מצורע כשירה ובעיין לה הכי בעי רבא חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דטומאת מקדש וקדשיו מהו מי אמרי' [כה] כרת כמותה או דילמא אין קבוע כמותה תיקו: [כו] איתמר שחטה לשמה ר' יוחנן אמר פסולה וריש לקיש אמר כשירה ר' יוחנן אמר פסולה מחשבין מעבודה לעבודה וילפינן ממחשבת פיגול ור"ל אמר כשירה אין מחשבין מעבודה לעבודה ולא ילפינן ממחשבת פיגול ואזדו לטעמייהו דאיתמר ואפילו חטאת חלב לשם חטאת דם כ"ש לשם חטאת דטומאת מקדש וקדשיו: **מי אמרינן כרת כמותה.** והוה ליה מחוייב כפרה כמותו וקרינן ביה עליו ולא על חבירו וחבירו דומיא דדיה (לעיל ג:) [כז] אלא דילמא [כח] כו' דאין כפרה כמותו שבא בעולה ויורד: **שחטה לשמה.** שלא מיסב על השחיטה אלא על הזריקה מיסב כשעת שחיטה דהייטו מעבודה לעבודה: **מחשבין מעבודה לעבודה.** מועלת מעבודה לעבודה בחמשבת שלא לשמו: **דילפינן** [כט] **ממחשבת פיגול.** דמהניא ביה הכי [כט] דתנן בפרק שני (לקמן דף מ:) השוחט את הזבח על מנת לזרוק דמו למחר פיגול: **אין מחשבין מעבודה לעבודה.** כשלא לשמו דלא ילפינן לה מפיגול דהתם עיקר מחשבתו המביאה לידי פיגול זו היא [לא] שיחשוב בעבודה זו לעשות עבודה אחרת מן העבודות [לב] דאילו לא לשמו: הדרן לעיברה שנתו וזמנו. כ"ה שנתו בלא זמנו ואע"פ שכשעה שהקדישו לא היה לאור לפסח דכשיגיע זמנו תעבור שנתו לאפי' מפרים נקיבה לפסחו אי זכר כן שתי שנים תורת שלמים עליו כדתניא נמי שהיה טמא (פסחים דף ט:) ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים: **איתיביה** רב משרשיא לרבא בו'. תימה מאי קושיא הא רבא הוא דמפרש טעמא דר"ש ברים מנחות (דף ג:) מזאת תורת ואומר ר"מ דהכא גרסי' רבה ורבה לטעמיה דמשני התם כאן בשיעור קודם כאן בשיעור בעלים ועוד י"ל דאפי' גרסינן רבא רוצה לישב דברי רב לגולבו דאמולה' דהתם ולפי' ר"מ קשה דגרלה דרב משרשיא תלמידו של רבא היה ולא של רבה ועוד י"ל שרוצה רבא לישב דברי רב משמיה דמנוג אפי' כרבנן דפליגי עליה דר"ש דלית להו זאת תורת ורב משרשיא כשהקשה לו מר"ש היה יכול להקשות ממתני' דמנחות אלא ניחא ליה למיפרך מברייתא דהתם ולפי' לר"ש דמכשיר לא מזאת תורת מכשיר וכן משמע מפי' הקונטרס ואע"ג דבפ' דם חטאת (לקמן דף לב.) דרשינן תורה אחת לכל החטאות ולישא מאן דפליג הייט במידי דכתיבא בהדיא בחטאת גופה דרשינן ליה לר"ע כגון הני [1] דפרק דם חטאת [2] אבל שיעור קודם לא כתב בחטאת [3] וברים אחרים מקומן (לקמן דף מח.) דדרים תורה אחת לכל האשמות וקאמר הניחא למאן דאית ליה תורת אלא למאן דלית ליה תורת הייט לר"ש ולרבנן ברים מנחות (דף ג:) לרבא: **לשם חטאת** נזיר לשם **חטאת מצורע**. לעיל (דף ז.) איכא שמעתא אחריתי דרב [4] דמתלק בין שוחט (לשם חטאת) לשוחט לשם עולה ושם פירשתי תרתי דרבא למה לי: **ושחט** אותה לחטאת. לעיל בפירקין (דף ה.) דרשינן ליה למילתא אחריתי ושמא הכא דרש מדלא כתיב ושחט לחטאת אותה: **על מי שמחוייב חטאת דטומאת מקדש וקדשיו מהו.** מיהו [5] גרע ממי שאינו מחוייב כלום: **מחשבין** מעבודה לעבודה. דלאמר כגון משחיטה לזריקה (כמו שיעור בעלים) אבל משחיטה לקבלה לא הא מפיגול יליף לה וק"ו דרב אשי דיליף משיעור בעלים לא [6] הוי אלא משחיטה לזריקה כמו שיעור בעלים קבוע כמותה [כ] [יא] רב אחא בריה דרבא מתני

עיברה זמנו. זמן שחיטת הפסח: **לא זמנו ולא שנתו.** ולא [יא] שחטו קודם הפסח לשם שלמים כשר ואע"ג דחזי לפסח לאחר **ממילתייהו.** מפסח לאחר: **משמיה דמנוג.** שם מכס: **חטאת ששחטה לשם חטאת נחשון.** שעיר חטאת [דחנוכת] הנשיאים: **כשרה.** ולא הוה שיעור קדש דלא אמרי' חטאת נחשון כיון דלדורון אתי ולא לכפרה על חטא הרי היא [ד] כשחיטה [ב] לשם עולה [ג] וכ"ש לשיעור בעלים לא הוי דלא שחטה להתכפר בה נחשון: **ועלו לבעלים.** ר"ש פליג אמנחות ומודה בזבחים: **מחבת ומרחשת.** שני כלים שבהם מטגנים את המנחות שכל [ד] המנחות היו [ה] עשר עשר חלות. מחבת נפה [ו] ומעשיה קשים [ז] ממון שהכלי לף מעשיה מתפשטין והאור שורף את השמן. מרחשת עמוקה ומעשיה רוחשין וכיון שאין האור שורף את השמן וכשמניח אדם אצבעו עליה נלחה כמו רוחשת [ח]: **חריבה.** מנחת חוטא שאין בה שמן דכתיב (ויקרא ה) לא יתיב עליה שמן: **מעשיה מוכיחין.** דמחשבה [ט] הנילכת שהיא שקר סבר ר"ש דלא מהניא: **שחיטה אחת לכולן.** וכי שחיטו עולה לשם חטאת ליכא הכירא דמשקר הילכך מהניא מחשבה כ"ך שמעת"י כמנחו"ת: **טעמא כו'.** אלמא אפי' לרבי שמעון דמהדר [י] להיכשירא לא יליף מזאת [יא] תורה וכ"ש דמדרבנן קשיא לך דאמרי לף במנחות לא עלו אלמא לא דרשי תורה [יב] לחכי. ולרבא דאמר לעיל (דף ז.) חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם כשירה ליכא למיפרך מינה דהתם כיון דכי הדדי נינהו דתרוייהו חטאת פתמא שמייהו וכפרת שתיהן שוה על הכרת אין שם שיעור קודם והרי חטאת לשם חטאת נחשון ואילו מנחת מחבת ומנחת מרחשת אין שמותיהן שוין זו שמה לבדה וזו שמה לבדה ודו"ל דהא לרב קשיא דהא לשם חטאת נחשון שיעור גמור הוא שהרי היא כעולה וקאמר כשרה מעיס תורת חטאת [יג]: **אלא אי איתמר.** דרב הכי איתמר וכשיעור בעלים איתמר: **שיכפר בה.** [יד] הייטו שיעור בעלים: **שאין כפרה למתים.** הילכך לא קרינא ביה במתחייב [טו] כפרה כמותו: **הא מי.** אם שחטה בשיעור בעלים לשם אדם מי: **דומיא דנחשון.** שמתחייב חטאת שאינה על חטא הדומה לשעיר נחשון כגון חטאת נזיר ומצורע הנאות להכשיר פסולה: ופרכינן **הני עולות נינהו.** ואנן קים לן (לעיל דף ז.) חטאת ששחטה על מי שמתחייב עולה כשירה והני כעולה דמו. פשיטא ל"ג: **עיקר חטאת נקט.** שורש החטאת שהיא היתה חטאת יחיד ראשונה: **לשם חטאת עבודת כוכבים.** רבותא נקט אע"ג דלא דמיא לשאר חטאות שהן בכבשה או שעירה והיא אינה כשירה בכבשה אלא בשעירה: **כעין דרכא היכי מציפו לה.** [טו] וכיון [טז] דאמרת דרבא כולהו פסיל ואפילו חטאת חלב לשם חטאת דם כ"ש לשם חטאת דטומאת מקדש וקדשיו: **מי אמרינן כרת כמותה.** והוה ליה מחוייב כפרה כמותו וקרינן ביה עליו ולא על חבירו וחבירו דומיא דדיה (לעיל ג:) [יז] דלא דילמא [יח] כו' דאין כפרה כמותו שבא בעולה ויורד: **שחטה לשמה.** שלא מיסב על השחיטה אלא על הזריקה מיסב כשעת שחיטה דהייטו מעבודה לעבודה: **מחשבין מעבודה לעבודה.** מועלת מעבודה לעבודה בחמשבת שלא לשמו: **דילפינן** [יט] **ממחשבת פיגול.** דמהניא ביה הכי [יט] דתנן בפרק שני (לקמן דף מ:) השוחט את הזבח על מנת לזרוק דמו למחר פיגול: **אין מחשבין מעבודה לעבודה.** כשלא לשמו דלא ילפינן לה מפיגול דהתם עיקר מחשבתו המביאה לידי פיגול זו היא [יח] שיחשוב בעבודה זו לעשות עבודה אחרת מן העבודות [יט] דאילו לא לשמו: הדרן לעיברה שנתו וזמנו. ר"ה שנתו בלא זמנו ואע"פ שכשעה שהקדישו לא היה לאור לפסח דכשיגיע זמנו תעבור שנתו לאפי' מפרים נקיבה לפסחו אי זכר כן שתי שנים תורת שלמים עליו כדתניא נמי שהיה טמא (פסחים דף ט:) ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים: **איתיביה** רב משרשיא לרבא בו'. תימה מאי קושיא הא רבא הוא דמפרש טעמא דר"ש ברים מנחות (דף ג:) מזאת תורת ואומר ר"מ דהכא גרסי' רבה ורבה לטעמיה דמשני התם כאן בשיעור קודם כאן בשיעור בעלים ועוד י"ל דאפי' גרסינן רבא רוצה לישב דברי רב לגולבו דאמולה' דהתם ולפי' ר"מ קשה דגרלה דרב משרשיא תלמידו של רבא היה ולא של רבה ועוד י"ל שרוצה רבא לישב דברי רב משמיה דמנוג אפי' כרבנן דפליגי עליה דר"ש דלית להו זאת תורת ורב משרשיא כשהקשה לו מר"ש היה יכול להקשות ממתני' דמנחות אלא ניחא ליה למיפרך מברייתא דהתם ולפי' לר"ש דמכשיר לא מזאת תורת מכשיר וכן משמע מפי' הקונטרס ואע"ג דבפ' דם חטאת (לקמן דף לב.) דרשינן תורה אחת לכל החטאות ולישא מאן דפליג הייט במידי דכתיבא בהדיא בחטאת גופה דרשינן ליה לר"ע כגון הני [1] דפרק דם חטאת [2] אבל שיעור קודם לא כתב בחטאת [3] וברים אחרים מקומן (לקמן דף מח.) דדרים תורה אחת לכל האשמות וקאמר הניחא למאן דאית ליה תורת אלא למאן דלית ליה תורת הייט לר"ש ולרבנן ברים מנחות (דף ג:) לרבא: **לשם חטאת** נזיר לשם **חטאת מצורע**. לעיל (דף ז.) איכא שמעתא אחריתי דרב [4] דמתלק בין שוחט (לשם חטאת) לשוחט לשם עולה ושם פירשתי תרתי דרבא למה לי: **ושחט** אותה לחטאת. לעיל בפירקין (דף ה.) דרשינן ליה למילתא אחריתי ושמא הכא דרש מדלא כתיב ושחט לחטאת אותה: **על מי שמחוייב חטאת דטומאת מקדש וקדשיו מהו.** מיהו [5] גרע ממי שאינו מחוייב כלום: **מחשבין** מעבודה לעבודה. דלאמר כגון משחיטה לזריקה (כמו שיעור בעלים) אבל משחיטה לקבלה לא הא מפיגול יליף לה וק"ו דרב אשי דיליף משיעור בעלים לא [6] הוי אלא משחיטה לזריקה כמו שיעור בעלים קבוע כמותה [כ] [יא] רב אחא בריה דרבא מתני

[1] **חד לעיברה** [א] זמנו ועיברה שנתו וחד לעיברה זמנו ולא שנתו וחד ללא עיברה לא זמנו ולא שנתו וצריכי דאי כתב רחמנא חד הוה אמינא [ב] היכא דעיברה שנתו וזמנו דאידחי מפסח לגמרי אבל עיברה זמנו ולא שנתו דחזי לפסח שני אימא לא ואי כתב רחמנא הני תרתי משום דאידחי להו ממילתייהו אבל היכא דלא עבר לא זמנו ולא שנתו דחזי לפסח אימא לא צריכי: אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה לשום חטאת נחשון כשירה דאמר קרא [ג] זאת תורת החטאת [ד] תורה אחת לכל החטאות יתיב רבא וקאמר לה להא שמעתא איתיביה רב משרשיא לרבא רבי שמעון אומר [ה] כל המנחות שנקמצו שלא לשמן כשירות ועלו לבעלים לשום חובה לפי שאין המנחות דומות לזבחים שהקומץ מחבת לשם מרחשת מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת חריבה לשם בלולה מעשיה מוכיחין שהיא חריבה אבל בזבחים אינו כן שחיטה אחת לכולן קבלה אחת לכולן זריקה אחת לכולן טעמא דמעשיה מוכיחין הא אין מעשיה מוכיחין לא אמאי לימא [ו] זאת תורת המנחה [ז] תורה אחת לכל המנחות אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה על מנת שיתכפר בה נחשון כשירה [ח] אין כפרה למתים ולימא מת בעלמא הא קמ"ל טעמא דמת הא דחי [ט] דומיא דנחשון פסולה ומאי ניהו חטאת נזיר וחטאת מצורע הני [י] עולות נינהו אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה על שמחוייב [יא] חטאת בנחשון [יב] כשירה חטאת נחשון עולה היא [יג] איכא [יד] דאמר אמר רב משמיה דמנוג חטאת ששחטה [טו] לשם חטאת נחשון פסולה חטאת נחשון עולה [יז] היא ולימא חטאת נזיר וחטאת מצורע עיקר חטאת נקט [יח] אמר רב [יט] חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם לשם חטאת עבודת כוכבים כשירה לשם חטאת נזיר לשם חטאת מצורע פסולה הני עולות נינהו בעי רבא חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דטומאת מקדש וקדשיו מהו מי אמרינן כרת כמותה או דילמא אין קבוע כמותה [כ] [יא] רב אחא בריה דרבא מתני [כא] כולהו לפסולא מ"ט [כב] ושחט אותה לחטאת לשם אותה חטאת א"ל רב אשי לרב אחא בריה דרבא [בעיא דרבא] היכי מתניתו לה אמר ליה אנן בשינוי בעלים מתנינן לה [והכי [כג] מתנינן לה] אמר רבא [כד] חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דם וחטאת עבודת כוכבים פסולה על מי שמחוייב חטאת נזיר וחטאת מצורע כשירה ובעיין לה הכי בעי רבא חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דטומאת מקדש וקדשיו מהו מי אמרי' [כה] כרת כמותה או דילמא אין קבוע כמותה תיקו: [כו] איתמר שחטה לשמה ר' יוחנן אמר פסולה וריש לקיש אמר כשירה ר' יוחנן אמר פסולה מחשבין מעבודה לעבודה וילפינן ממחשבת פיגול ור"ל אמר כשירה אין מחשבין מעבודה לעבודה ולא ילפינן ממחשבת פיגול ואזדו לטעמייהו דאיתמר

[1] כל הניתנין כמתן ד' שמתנן כמתן אחת כיסר [תוס' סוה"ר]: הני עולות ניגנה. ואין (יא) [ואם] שיעור בעלים אלא ל"ב שיעה לתחייב כפרה כמותו, וכיון דעולה אלא לכפרה אחת ל"ב אין מחייב כפרה כמותו [תוס' מנ"]: **דילמא** אין קבוע בשיעור, הקשה הרב יחיאל מפפרים דיפסוק דלא כפי קבוע כמותה, דלא כפי (לעיל) [תוקי לאלעזר (לעיל נ:)] הני עולות ניגנה דיפוק ליה דהשאלת הנולע דלא כפי קבוע כמותה, ד"ל דאלעזר לאלא שמעתא דעולות ניגנה הקבל וכיעור אפשרים [1] פי דשוחט חטאת דשמיעת קול על מי שמחוייב חטאת מיר"ן לא חטאת מלגרע דעשה לאן (יב) קבוע יחבר מה [תוס' סוה"ר]: **רש"י** ד"ה ושיעבון בר' הני בעולה רבו. ר"מ הני עולה ניגנה ושיעור קודם הוא ופשיעה דמקולה [גרסו]: ד"ה עיקר חטאת בר' שהיא הייטה חטאת יחיד ראשונה. ר"מ חטאת דאמרינן אלא כל על מנת נקט: ד"ה לשם חטאת בר' אלא בשעיר. ויסר כשיעור קודם, ומין בשיעור בר. ל"ג שמתה דמעשיה מוכיחין כי אלא אחר תורה אחת, הכדר ביה רבה מכה קוביות זו, ושמתה מעשיה דמעשיה מוכיחים. יקבה מדלי היא שמתה אלא לרבה ורבה אחר תתם דלאי מעשה מעשיה מוכיחים אלא מעשה אלא מעשה מוכיחים. ולכתה לאחר מלה לכתר הוא דמשמע לא דאלעזר לטהר ומטמו לאחתה חטאת הוא לרבה ד"ל דשחט אותה בר' מילא בהיב ישרה לחטאת אותה. ולכתה לאחר מלה לכתר

[2] מסורת הש"ס

[1] מנחות מנ. [2] [מנחות נ:]. [3] תוספתא דמנחות רפ"ק, מנחות ב: מנו: [4] [מנחות נ:]. [5] מנחות נ:. [6] תוליק לט. ירושל' פסחים פ"ה ה"ב.. [7] עי' רש"י מנחות סג. בכתבי ד"ה עצה.

הגהות הב"ח

(א) נב' כיס אמיתא ד"מ כיסא דעיברה: (ב) שם מחשבן כפרה חטאת. ל"ג פי' דסבי הוי דינא כשיעור בעלים: (ג) שם לשם חטאת נחשון פסולה. ל"ג פי' דסבי הוי דינא: (ד) רש"י ד"ה כפרה וכו' הכי היא בנשחטה לשם: (ה) ד"ה חטאת וכו' דמתחיל: (ו) ד"ה שעמה וכו' להבשיחה לא ליף מזאת התורה: (ז) ד"ה שהקמר כה נחשון הייטי שיעור בעלים הס"ל אלא"כ מ"ה אין וכו' כמחייב כפרה. ל"ג ע"ל תחילה דף ד' דקא ד' סוף ע"ת: (ח) ד"ה בעמל וכו' דכיון: (ט) ד"ה מי אמרי' וכו' אי דילמא אין כל"ל ומיכה מי נמחק:

גליון הש"ס

(גמרא אמר רב חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם וכו'. עי' מיר דף מ: ל"ב כתוס' ד"ה שהרי אין אדם וכו'):

שינויי נוסחאות

א) לעבירה וכו' עיברה (כלל הענין וכו"ל) [שו"מ]. ל"ל לעיברה שנתו דומנו [בנ' אמ' הוסס]: **ב)** ל"ל חי [שו"מ]: **ג)** ל"ל פשיטא הני [בנ' אמ' יתפסר דרש"י כת לאתיקי מנו' מ]: **ד)** כ"ל מי שמחוייב [שו"מ]: **ה)** כ"ל נוסף ולאו בר מינה ואינו שינוי בעלים [שו"מ]: **ו)** איכא דאמר מרי עד עולה היא, כמ"ש ליתא [ז]: ל"ל בעולה [שו"מ]: **ח)** הן ל"ל רבא [שו"מ]. וכן מסמע כתוס' דף ז ח ד"ה אמר רבא [תוס' ד"ה]. ועי' כמ"ש לעיל ג ב אות ז: **ט)** במנחה תיקו כל"ל [שו"מ]: **י)** ודכי מהנגנן כרי עד ובעיין לה, כמ"מ ליתא. ועי' כ"מ פ"ד מתפלי המוקדשין הי' להתמה"ם לא הי' קנע זה בגילגמה. ועי' קדש"ל ד"ה אמר רב, ובכ"מ, ובנ"ק מ כתב שנמחק בנוסה"ד: **יא)** ל"ל אם [שו"מ]: **יב)** ל"ל בשחאנה [שו"מ]: **יג)** כ"מ נוסף משום דתורה אחת לכל החטאות: **יד)** שבל ובכי עד חלות, נמחק [בנ' אמ' הוסס]: **טו)** ל"ל היו עושין חלות, ותיכות עשר עשר נמחק [בנ' אמ']. ל"ל היו באות עשר עשר [שו"מ]: **טו)** ל"ל שרוחש [שו"מ]: **יז)** ל"ל ומחשבה [בנ' אמ']. ל"ל ובל היכא דמחשבה ניכרת [בנ' אמ']: **יח)** מוראת תורת [בנ' אמ']: **יט)** ל"ל זאת תורת [שו"מ]: **כ)** ל"ל החטאת [שו"מ]: **כא)** מחייב [בנ' אמ']: **כב)** ל"ל בדין [בנ' אמ' רש"ש]: **כג)** ל"ל ולפינן [שו"מ]: **כד)** ל"ל הכי מתקן [בנ' אמ']. ל"ל כתי"ג [שו"מ]: **כה)** ל"ל זו היא שהיא מחשבה בשעת עבודה זו כו' [בנ' אמ']. ל"ל שחשב בשעת אחת העבודות להאכיל לאדם [שו"מ]: **כו)** ל"ל העבודות [שו"מ]: **כז)** ל"ל תאי [שו"מ]: **כח)** ל"ל בחטאת בחדיא [בנ' אמ']: **כט)** ל"ל דרבא [בנ' אמ']: **ל)** ל"ל מי בדע ומי ל"ל [בנ' אמ']: **לא)** נמי לא הוי כל"ל [בנ' אמ']: **לב)** כמ"ש הוקנה קלמוס על תיכת ספרים: לכן תיכות חטאת נזיר אז, לכתי' לתן בדקדוק הכל לא אתי כלל, אלא לחמר מנורא נקטיה ודי"ק. ל"ל:

שיטה מקובצה

ודיקה אחת לגרלי כו'. אלא אמר הלכה אחת לסלק מקום דרים כיל [נקמן דף ס.] המכפר כהילוך מקום דהי עבודה דאמרה לנגלה. הכל הקמה אריקה אחת לסלק אלא"ל דים מתנגן כמתן ד' דים מתנגן כמתן אחת. (דיה) [ד"מ] אלן מעשיה מוכיחין דכל ל"ל [נקמן דף ס.] המכפר כהילוך מקום דהי עבודה דאמרה לנגלה. הכל הקמה אריקה אחת לסלק אלא"ל דים מתנגן כמתן ד' דים מתנגן כמתן אחת. (דיה) [ד"מ] אלן מעשיה מוכיחין דכל ל"ל [נקמן דף ס.]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com